

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/37/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123012574
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2123012574.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Andrey Kondllovej, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX vo C., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 12.09.2023, č. k. 5PP/69/2023-20, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 21.03.2024 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava (ďalej len „okresný súd“) uznesením zo dňa 12.09.2023, č. k. 5PP/69/2023-20, podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2, ods. 3 Trestného zákona zamietol návrh odsúdeného A. B. (ďalej len odsúdený) o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Levice zo dňa 05.11.2021, sp. zn. 0T/98/2021 v spojení s uznesením Okresného súdu Levice zo dňa 27.02.2023, sp. zn. 0T/98/2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 17.04.2023, sp. zn. 1Tos 39/2023.

Na základe vykonaného dokazovania dospel okresný súd k záveru, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, avšak ani jedna materiálna podmienka.

Pokiaľ ide o prvú materiálnu podmienku okresný súd uviedol, že túto podmienku je možné vyhodnotiť ako nespĺnenú. Okresný súd pritom vychádzal z obsahu hodnotenia riaditeľa ÚVTOS, ktoré konštatovalo, že správanie odsúdeného počas výkonu trestu je na požadovanej úrovni, príkazy a nariadenia rešpektuje, v kolektíve odsúdených konfliktné situácie nevyvoláva. Ústavný poriadok a časový rozvrh dňa dodržiava. Počas výkonu trestu bol doposiaľ jedenkrát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol. V rámci vnútornej diferenciacie je umiestnený do diferencιαčnej skupiny "B". Odsúdený prejavil záujem o prácu, počas výkonu trestu je od 28.12.2022 pracovne zaradený na pracovisko mimo ústav s dohľadom Lavaton Trnava. Jeho pracovná morálka je na požadovanej úrovni, riadne sa snaží využívať fond pracovnej doby. Resocializačná prognóza sa u odsúdeného z hľadiska hodnotenia rizika recidívy trestnej činnosti javí ako mene priaznivá. Hoci riaditeľ ÚVTOS odporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť s dohľadom, okresný súd napriek tomu považoval prvú materiálnu podmienku za nespĺnenú, z dôvodu, že odsúdený plnil stanovené ciele programu iba čiastočne a iba čiastočne spĺňa v zmysle hodnotenia riaditeľa ÚVTOS podmienky aj na podmiennečné prepustenie. Okresný súd zdôraznil, že zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmiennečne prepustený po splnení formálnej podmienky bez ohľadu na druhú materiálnu podmienku a to, či možno prognózovať, že odsúdený po tom, ako opustí brány väzenia bude viesť riadny život.

V prípade druhej materiálnej podmienky okresný súd konštatoval, že táto nie je splnená, a to s poukazom na trestnú minulosť odsúdeného vyplývajúcu z odpisu z registra trestov, kde má odsúdený doposiaľ evidovaných 11 záznamov. Odsúdenému boli v minulosti v prevažnej miere ukladané predovšetkým tresty odňatia slobody s podmieneným odkladom so skúšobnou dobou, pričom u niektorých došlo k ich zahladeniu. Uvedené tresty však predstavujú množstvo príležitostí, ktoré súdy poskytli odsúdenému na to, aby v budúcnosti viedol život riadne a v súlade so zákonom. Odsúdený nie je vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát. Ako vyplýva z odpisu z registra trestov, odsúdený bol v predchádzajúcom období potrestaný aj nepodmienečnými trestami, pričom v dvoch prípadoch bol výkon trestu odpustený amnestiou. Okresný súd ďalej uviedol, že doposiaľ uložené tresty neboli postačujúce na to, aby odsúdený zmenil svoje správanie k lepšiemu a poučil sa, nakoľko sa dopustil ďalšej trestnej činnosti, za ktorú mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Levice zo dňa 05.11.2021, sp. zn. OT/98/2021 uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov s podmieneným odkladom so skúšobnou dobou vo výmere 12 mesiacov, ktorý možno považovať ako ďalšiu šancu udelenú súdom, aby odsúdený viedol usporiadaný život nielen v skúšobnej dobe ale aj po jej uplynutí. Skutočnosť, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmieneného odkladu dopustil ďalšej trestnej činnosti len preukazuje, že doposiaľ ukladané tresty neboli dostatočné a náprava odsúdeného je možná len prostredníctvom nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený vo výmere 6 mesiacov trestným rozkazom Okresného súdu Levice zo dňa 04.11.2022, sp. zn. OT/105/2022. Nakoľko sa odsúdený neosvedčil v skúšobnej dobe podmieneného odkladu, uznesením Okresného súdu Levice zo dňa 27.02.2023, sp. zn. OT/98/2021, bol odsúdenému nariadený výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, ktorý odsúdený aktuálne vykonáva v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. V zmysle uvedeného ako aj s prihliadnutím na hodnotenie riaditeľa ÚVTOS, menej priaznivú resocializačnú prognózu a iba čiastočné splnenie podmienok na podmienené prepustenie bol okresný súd toho názoru, že neexistuje dostatočná záruka, že odsúdený povedie po prepustení riadny život v súlade so zákonom.

Po vyhlásení napadnutého uznesenia sa prokurátor vzdal práva podať sťažnosť, no odsúdený zhlásil sťažnosť.

Odsúdený zhlásenú sťažnosť odôvodnil písomným podaním doručeným Krajskému súdu v Trnave (ďalej aj krajský súd) dňa 27.09.2023. Namietal, že okresný súd pri rozhodovaní o jeho podmienenom prepustení nezvažoval a neprihliadol na nič iné, len na to, že spáchal trestný čin a na jeho minulosť. Okresný súd je povinný rozhodovať vždy na základe dostatočne zisteného skutkového stavu, teda komplexných informácií vzťahujúcich sa nielen na minulosť, ale tiež na aktuálny stav nápravy a polepšenie počas výkonu trestu a ďalšie relevantné okolnosti. Tieto údaje však nestačí iba zhromaždiť, ale súdy sa nimi majú skutočne zaoberať a vziať ich do úvahy pri rozhodovaní o podmienenom prepustení. Okresný súd takto nepostupoval, keď sa zamerával iba na jeho minulosť. Povinnosťou okresného súdu bolo zistiť, či u neho nastali zmeny v správaní v priebehu výkonu trestu, ktoré by mohli potencióálne viesť k zmene. Riaditeľ ÚVTOS disponuje najkomplexnejšími a najrelevantnejšími informáciami o odsúdenom, keďže je de facto v priamom kontakte s ním. Okresný súd sa vôbec nevyssporiadal s pozitívnym hodnotením riaditeľa ÚVTOS o tom, že preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie a žiadnym spôsobom nevyhodnotil odporúčanie riaditeľa.

Ďalej odsúdený namietal, že okresný súd zamietol jeho návrh na základe jeho minulosti, čo je neprípustné, keďže nebol trestaný vyše desať rokov. Bez zasadenia do kriminálnej minulosti a života odsúdeného nie je samo o sebe určujúce koľkokrát bol odsúdený trestaný, koľkokrát bol vo výkone trestu, či koľkokrát sa neosvedčil v podmienenom odsúdení. Žiadna z týchto okolností ešte nemôže vylúčiť možnosť podmieneného prepustenia, pokiaľ odsúdený vážne zmenil svoj život. Súdy často opierajú rozhodnutie o to, že spáchaná trestná činnosť v minulosti vedie automaticky k nejstej prognóze vedenia riadneho života a jedinou oporou pre ich názor je práve v minulosti páchaná trestná činnosť. Jeho správanie vo výkone trestu je na požadovanej úrovni. Poukázal aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR pod sp. zn. III. ÚS 355/2021 a tiež poukázal na odporúčanie Výboru Ministrov Rady Európy REC (2003)22.

Navrhol, aby krajský súd zohľadnil skutočnosti uvedené v sťažnosti a vo veci rozhodol spravodlivo, nezaujatá a objektívne.

Prokurátor sa k podanej sťažnosti nevyjadril.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán
a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

- a) nie je prípustná,
- b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo
- c) nie je dôvodná.

Krajský súd na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal odsúdený sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Pokiaľ ide o splnenie formálnej podmienky na podmieňané prepustenie, okresný súd správne skonštatoval, že odsúdený už vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu. Presnejšie povedané, odsúdený vykonal pomernú časť z postupne uložených trestov, lebo od 23.11.2022 si nepretržite až doposiaľ odpykáva dva postupne nariadené tresty odňatia slobody, konkrétne

- od 23.11.2022 do 20.05.2023 vykonával trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorý mu bol uložený podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona vo veci Okresného súdu Levice pod sp. zn. OT/105/2022 a
- od 20.05.2023 do 19.05.2024 vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, ktorý mu bol uložený podľa § 349 Trestného zákona vo veci Okresného súdu Levice pod sp. zn. OT/98/2021.

V oboch prípadoch išlo o prečin, teda bolo potrebné, aby odsúdený vykonal aspoň pomernú časť z oboch týchto trestov (z prvého 1/2 a z druhého 1/2). V zmysle uvedeného mu nárok na podmieňané prepustenie vznikol 19.08.2023 čo správne ustálil aj okresný súd.

K prvej materiálnej podmienke krajský súd uvádza, že okresný súd správne vyhodnotil, že táto u odsúdeného nie je splnená. Vychádzajúc zo záverov hodnotenia riaditeľa ÚVTOS a kriminálnej anamnézy odsúdeného je krajský súd toho názoru, že odsúdený sa len formálne prispôbil podmienkam výkonu trestu odňatia slobody, ktorý záver mimo iné podporuje aj resocializačná prognóza, ktorá sa u odsúdeného z hľadiska hodnotenia rizika recidívy trestnej činnosti javí ako menej priaznivá. V prospech odsúdeného nesvedčí ani skutočnosť, že napriek výkonu značnej časti uloženého trestu bol doposiaľ len jedenkrát disciplinárne odmenený. Okrem toho odsúdený bol už v minulosti vo výkone trestu odňatia slobody, a preto aj skúmanie všetkých relevantných skutočností na účely posúdenia prvej materiálnej podmienky musí byť prísnejšie, a tak je podľa názoru krajského súdu vzhľadom na tieto zistené skutočnosti potrebné na odsúdeného aj naďalej pôsobiť špecifickými formami a metódami vlastnými podmienkam vo výkone trestu odňatia slobody, ktoré sú nevyhnutné pre dovŕšenie jeho nápravy.

V ďalšom možno poukázať na to, že odsúdený v žiadosti o podmieňané prepustenie síce prezentoval svoj kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti, neuviedol však (ani v žiadosti ani na verejnom zasadnutí), ako na ňu s odstupom času nazerá a ani neuviedol nič, z čoho by bolo možné usúdiť, že by svoj predchádzajúci život tentokrát skutočne analyzoval z hľadiska príčin a podmienok páchania trestnej činnosti so zameraním sa na to, aby tieto príčiny a podmienky eliminoval a v budúcnosti tak trestnú činnosť nepáchal. Okrem toho odsúdený vo výkone trestu neabsolvoval rekvalifikačné kurzy ani iné formy vzdelávania. Do aktivít organizovaných v rámci kultúrno osvetovej činnosti sa nezapájal. Verbalizoval len toľko, že je presvedčený, že už začne viesť riadny život.

Z uvedených skutočností potom krajský súd uzatvára, že jedna odmena u odsúdeného nepredstavuje prejav jeho skutočného polepšenia ako výrazu prerodu osobnosti s kritickým náhľadom na spáchanú trestnú činnosť, aktívne podnikajúceho kroky k tomu, aby počas výkonu trestu eliminoval všetky príčiny páchania trestnej činnosti a v budúcnosti sa jej viac nedopúšťal. Skutočnosť, že odsúdený aktuálne plní svoje povinnosti skôr svedčí podľa názoru krajského súdu pre záver, že sa podmienkam výkonu trestu len opäť raz formálne prispôbil bez toho, aby došlo k jeho skutočnej vnútornej premene.

Pokiaľ ide o splnenie druhej materiálnej podmienky, súdy pri rozhodovaní o podmieňanom prepustení primárne skúmajú, či odsúdený bude mať zabezpečené zamestnanie či iný zdroj príjmov, či bude

mať zabezpečené bývanie, či udržiaval kontakt s rodinou alebo inými blízkymi a aká je jeho širšia trestná minulosť, vrátane možných predchádzajúcich podmienených prepustení na slobodu. Okolnosti, vzťahujúce sa k materiálnemu a sociálnemu zázemiu odsúdeného ovplyvňujú možnosť reintegrácie odsúdeného do spoločnosti a sú teda relevantné pri rozhodovaní o podmienenom prepustení.

Krajský súd súhlasí s odsúdeným v tom smere, že jeho trestnú minulosť nie je možné hodnotiť mechanicky, teda sledovať len počty minulých odsúdení, či nevyužitých šancí podmieneného prepustenia. Bez zasadenia do kontextu kriminálnej kariéry a života odsúdeného nie je samo o sebe určujúce, koľkokrát bol potrestaný, koľkokrát bol vo výkone trestu odňatia slobody, či koľkokrát sa neosvedčil po podmienenom prepustení, pretože žiadna z týchto skutočností nemôže sama o sebe vylúčiť možnosť podmieneného prepustenia, pokiaľ by odsúdený skutočne zmenil svoj postoj k životu. Pri interpretácii kriminálnej minulosti odsúdeného súdy musia dbať na to, akú výpovednú hodnotu majú jednotlivé informácie. Pri hodnotení prognózy riadneho vedenia života nie je vo všeobecnosti vylúčené zohľadnenie celej trestnej minulosti odsúdeného, napríklad vrátane starších a už zahľadených odsúdených. Na strane druhej ale napríklad ojedinelé trestné konanie odsúdeného staré niekoľko desaťročí nemôže takpovediac nič vypovedať o tom, či je možné očakávať, že teraz po prípadnom podmienenom prepustení odsúdený povedie riadny život. Nutné je tak analyzovať vývoj trestnej činnosti z hľadiska jej frekvencie a závažnosti, a to najmä v rokoch predchádzajúcich spáchaniu trestného činu, za ktorý odsúdený vykonáva trest. Je pritom potrebné mať na pamäti, že podľa kriminologických výskumov dochádza k opusteniu kriminálnej dráhy postupne, jedná sa teda o dlhší proces, nie o jednorazovú zmenu. Ak sa napríklad predlžujú doby medzi páchaním jednotlivých trestných činov odsúdeným, môže to skôr naznačovať, že odsúdený je na správnej ceste opustiť kriminálnu kariéru, ako to, že sa jedná o chronického recidivistu, ktorého treba čo najprísnejšie oddeliť od spoločnosti. A naopak, najmä opakovane páchaná trestná činnosť v krátkych intervaloch nasledujúcich po prepustení z predchádzajúceho výkonu trestu odňatia slobody môže naznačovať, že od odsúdeného nie je možné očakávať vedenie riadneho vedenia života, čo však platí len za predpokladu, že odsúdený nepreukáže, že v medziobdobí nedošlo k takému polepseniu a zmene postoja, ktoré poskytujú podstatnú nádej, že po novom podmienenom prepustení povedie riadny život. V tomto ohľade môže byť relevantným dôležitým ukazovateľom napríklad to, pokiaľ odsúdený sám rozpozná a uzná podmienky, ktoré v minulosti prispeli k páchaniu jeho trestnej činnosti a vyrovnáva sa s nimi.

Vo vzťahu k osobe odsúdeného a k očakávaniu vedenia riadneho života v budúcnosti z jeho strany krajský súd primárne poukazuje na jeho odpis registra trestov, z ktorého vyplýva, že pácha trestnú činnosť od roku 1988, pričom mu boli opakovane ukladané aj nepodmienené tresty odňatia slobody, ktoré vykonal. Krajský súd ďalej poukazuje na hodnotenie odsúdeného vypracované riaditeľom ÚVTOS, z ktorého nevyplýva žiadna skutočnosť majúca vzťah k budúcemu životu odsúdeného, pokiaľ odhliadneme od udržiavania sociálneho kontaktu s družkou a deťmi. Aj riaditeľ ÚVTOS vyhodnotil jeho resocializačnú prognózu ako menej priaznivú na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti.

Okresný súd tak správne a v súlade so zákonom dospel k záveru o tom, že žiadna z objektívne zistiteľných skutočností nedáva dostatočné záruky na to, že v prípade prepustenia na slobodu odsúdený bude viesť riadny život a viac sa do rozporu so zákonom nedostane. Takéto očakávanie nie je reálne, pretože odsúdený má v odpise registra trestov celkom 11 záznamov, bol už aj opakovane vo výkone trestu odňatia slobody. Z uvedeného vyplýva, že odsúdený už v minulosti mal možnosť preukázať, že vie viesť riadny život, avšak počas doby, kedy bol na slobode, prejavoval opakovane sklony k páchaniu trestnej činnosti. Krajský súd zdôrazňuje, že odsúdený sa dopúšťal rôznej trestnej činnosti, pričom mu boli ukladané nepodmienené tresty. Zo strany spoločnosti mu tak bola daná šanca na to, aby preukázal, že to so svojím polepšením myslí skutočne vážne a aby ďalej protiprávne nekonal. Čo sa týka prihliadnutia na jeho zaradenie na výkon trestu odňatia slobody, odsúdený síce vykonáva trest odňatia slobody v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, avšak je umiestnený na oddiel s diferenciačnou skupinou „B“. Vzhľadom na vyššie uvedené nemožno dôvodne očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život tak, ako to predpokladá ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák..

Treba ešte dodať, že posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojim spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné zaradiť aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti.

Zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmienne prepustený po uplynutí ustanovenej doby bez zreteľa na účel trestu. Je potrebné vziať do úvahy i samotný účel trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, na ktoré súdy pri svojom rozhodovaní musia prihliadať. Podstatou úvah je potom v konečnom dôsledku dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti i na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy.

Zhrnúc vyššie uvedené krajský súd dospel k záveru, že náprava a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmieneným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody (ani s nariadenou kontrolou technickými prostriedkami) by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov.

Krajský súd predmetný záver vyslovil po komplexnom posúdení všetkých relevantných faktorov, teda nielen s poukazom na kriminálnu minulosť odsúdeného, ale primárne s poukazom na správanie sa odsúdeného počas pobytu vo väzení a jeho postoj k trestnej činnosti, no zohľadnil tiež závažnosť spáchanej trestnej činnosti, za ktorú je vo výkone trestu a tiež hodnotenie riaditeľa ÚVTOS, z ktorého vyplynulo, že len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie. U odsúdeného tak nejde o situáciu opísanú v sťažnosti, že by jeho návrh na podmienené prepustenie mal byť súdmi zamietnutý výhradne len na základe trestnej minulosti.

Okrem toho krajský súd k ďalším námietkam odsúdeného uvádza, že pokiaľ v sťažnosti odsúdený poukazyval na to, že riaditeľ ÚVTOS odsúdeného odporučil podmienne prepustiť s probačným dohľadom, k tomu krajský súd uvádza, že stanovisko riaditeľa má pre súd len odporúčací charakter, konečné posúdenie splnenia zákonných podmienok na podmienené prepustenie je vždy na úvahe súdu.

Rovnako bezpredmetná je i námietka odsúdeného o tom, že v posledných desiatich rokoch nebol súdne trestaný, a to z dôvodu, že odsúdenému bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 26.01.2005, sp. zn. 3T/7/2005, uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, ktorý mu bol podmienne odložený na skúšobnú dobu, trestným rozkazom Okresného súdu Levice zo dňa 05.11.2021, sp. zn. 0T/98/2021, právoplatným dňa 05.11.2021 mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, ktorý mu bol podmienne odložený so skúšobnou dobou, pričom tento trest mu bol nariadený. V skúšobnej dobe sa dopustil ďalšej trestnej činnosti, za ktorú bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Levice zo dňa 04.11.2022, sp. zn. 0T/105/2022, právoplatným dňa 04.11.2022 na nepodmienený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Súd môže pri hodnotení osoby odsúdeného prizerať na skutočnosť, že sa v minulosti dopustil trestných činov a z toho vyvodit' príslušné závery z hľadiska jeho vzťahu k spoločenským hodnotám chráneným Trestným zákonom a možnosti jeho nápravy a polepšenia. Z hľadiska posudzovania sklonov odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti je pritom možné prihliadať aj na zahladené odsúdenia, lebo zahladením odsúdenia alebo zákonnou fikciou neodsúdenia právne zaniká iba skutočnosť odsúdenia za trestný čin, ale nie aj sama skutočnosť, že páchatel' trestný čin spáchal.

Keďže krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie, resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.